

[Arbejdsministeren]

Men det er ikke på grund af EF-reglerne, og det var det, jeg fremhævede før.

Jeg tror personlig, at der ligger en bedre beskyttelse i brugsanvisninger, som vi fortsat skal godkende, og som vi fortsat vil basere den undervisning, som jo opretholdes om anvendelsen af disse stoffer, på.

Jeg ser altså ikke, at hr. Steen Folke har ret i sin påstand om, at der her er sket en forringelse. Det, der er sket, er alene, at man har omlagt oplysningsindsatsen til en anden fremgangsmåde.

Steen Folke (VS):

Jeg tror, at det for de arbejdere, der skal arbejde med epoxy, er rystende ligegyldigt, om det er »på grund af« eller »i anledning af« EF, at disse bestemmelser bliver ændret.

Det er derimod afgørende, at der er sket nogle forringelser, og selv om arbejdsministeren prøver på at bortforklare det, kan han alligevel ikke bestride det, forringelser i den betydning, at etiketterne og deres oplysningsværdi bliver forringet. Man kan lave nogle brugsanvisninger, og det kan være udmærket, men etiketterne bliver altså forringede med hensyn til oplysningsværdi om sundhedsfare, og der sker den forringelse, at det ikke mere er arbejdstilsynet, der skal godkende disse etiketter.

Vil arbejdsministeren benægte, at det stiller producenter og importører friere, at der nu ikke kræves en godkendelse i arbejdstilsynet? Så er det op til den enkelte producent og importør – måske kan man lave nogle stikprøver fra miljøstyrelsens side, men i princippet er det op til den enkelte – og man vil altså ikke systematisk kræve en godkendelse fra myndighedernes side. Det er og bliver en forringelse, hr. arbejdsminister.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Ja, nu var der vel knap noget spørgsmål i hr. Steen Folkes sidste indlæg, men jeg vil gerne kommentere hr. Steen Folkes indlæg alligevel. Det kan måske være svært at forstå for nogle af medlemmerne herinde, men jeg tror, at man meget let kan indgive folk en falsk tryghedsfornemmelse, hvis man alene satser på over etiketten at give en række tekniske oplysninger, som det kræver stor saglig forkundskab at kunne vurdere. Hvor meget tryghed er der for den almindelige arbejder

eller funktionær i produktionen i, at man får at vide, om det er et højmolekylært eller et lavmolekylært epoxystof, man arbejder med? Det, som folk har brug for at vide, er, hvad det betyder, hvis man anvender stoffet på én måde, og hvad det betyder, hvis man anvender det på en anden måde. Det er en klar forbedring af oplysningen i forhold til arbejdsmiljøet, og jeg synes, at der ligger en mere reel tryghed og en mere reel beskyttelse af folk i dette. Endelig har jeg ingen grund til at betvivle den administration, som miljøstyrelsen og miljømyndighederne anlægger på dette felt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 728

2) Til *boligministeren* af:

Gammelgaard (KF):

Ministeren bedes oplyse, hvorfor han ikke allerede i 1978 tog politiske initiativer, der kunne have forhindret den katastrofale udvikling omkring en række sociale boligselskabers grundkøb.«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af interview med boligministeren i Jyllands-Posten søndag den 9. maj, at ministeren allerede i 1978 blev orienteret om udviklingen omkring de sociale boligselskabers erhvervelser.

Gammelgaard (KF):

Boligministeren erkender i et interview i Morgenavisen Jyllands-Posten den 9. maj 1982, at han allerede i 1978 blev klar over den katastrofale udvikling omkring KABs og DABs grunderhvervelser. Boligministeren fik besøg af direktøren i Dansk Almennyttigt Boligselskab, hr. Aage Hastrup, der gjorde opmærksom på problemerne, og boligministeren siger til avisen:

»Da blev det klart for mig, at jeg sad på en tikkende bombe, og at det ville blive værre og værre, og at mange andre boligselskaber måtte have lignende problemer.«

Ja men hvorfor greb boligministeren så ikke ind allerede dengang?

Boligministeren (Erling Olsen):